

Bruxelles, den 10.1.2017
SWD(2016) 435 final

ARBEJDSDOKUMENT FRA KOMMISSIONENS TJENESTEGRENE

RESUME AF KONSEKVENSANALYSEN

Ledsagedokument til

Forslag til

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om håndhævelse af direktiv 2006/123/EF om tjenesteydelser i det indre marked, om en meddelelsesprocedure for tilladelsesordninger og krav vedrørende tjenesteydelser, og om ændring af direktiv 2006/123/EF og forordning (EU) nr. 1024/2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked

{COM(2016) 821 final}

{SWD(2016) 434 final}

Resumé
Konsekvensanalyse af forslaget om et direktiv fra Europa-Parlamentet og Rådet om håndhævelsen af direktiv 2006/123/EF om tjenesteydelser i det indre marked, om en meddelelsesprocedure for tilladelsesordninger og krav vedrørende tjenesteydelser, og om ændring af direktiv 2006/123/EF og forordning (EU) nr. 1024/2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked
A. Behov for handling
Hvorfor? Hvad er problemstillingen?
For at undgå indførelse af uberettigede og uforholdsmæssige nationale reguleringsmæssige foranstaltninger, indeholder tjenesteydelsesdirektivet en procedure, i henhold til hvilken medlemsstaterne skal give meddelelse om indførelse eller ændringer af reguleringsmæssige foranstaltninger. Proceduren blev udformet for at sikre, at nye eller ændrede nationale reguleringsmæssige foranstaltninger overholder tjenesteydelsesdirektivet. Den eksisterende procedure har imidlertid en række væsentlige fejl og mangler, som gør den ineffektiv. Mange medlemsstater undlader at give meddelelse om nye eller ændrede reguleringsmæssige foranstaltninger, meddeler kun allerede vedtagne foranstaltninger eller undlader at stille de nødvendige oplysninger til rådighed. Anvendelsesområdet i forbindelse med meddelelsespligten udelukker nogle centrale krav, som er dækket af tjenesteydelsesdirektivet. Konsekvenserne ved manglende meddelelse er ikke klare.
Hvad kan der forventes af initiativet?
Formålet med dette initiativ er at bidrage til mere konkurrencedygtige og integrerede markeder for tjenesteydelser gennem en bedre anvendelse af tjenesteydelsesdirektivet og ved at undgå indførelse af uberettigede eller uforholdsmæssige reguleringsmæssige hindringer, der er i modstrid med tjenesteydelsesdirektivet og hæmmer etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser på tværs af grænserne.
Hvad er merværdien ved handling på EU-plan?
Det er kun muligt med en reform af et eksisterende meddelelsesprocedure, der er indført på EU-plan for at forbedre overholdelsen af EU's tjenesteydelsesdirektiv, gennem en indsats på EU-plan. I det indre marked har reguleringsmæssige krav, der er vedtaget af en medlemsstat, virkninger for det indre marked som helhed, da de kan skabe hindringer for enhver leverandør, der ønsker at etablere sig i denne medlemsstat (nationale eller udenlandske), eller som ønsker at tilbyde tjenesteydelser på tværs af grænserne.
B. Løsningsmodeller
Hvilke lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige politikmodeller er overvejet? Er der en fortrukket løsningsmodel? Hvorfor?
Ud over status quo (referencescenario) har fire politiske løsningsmodeller været til overvejelse i tilgift til to løsningsmodeller, som er blevet forkastet. Den model, der går ud på, at tjenesteydelser skal omfattes af direktivet vedrørende gennemsigtighed i det indre marked, blev forkastet, da reguleringen om varer og tjenesteydelser i EU-lovgivningen adskiller sig grundlæggende. Den model, der går ud på, at pligten under direktivet om erhvervs-mæssige kvalifikationer skal indgå i meddelelsespligten i tjenesteydelsesdirektivet, blev ikke taget i betragtning, da de to direktiver adskiller sig fra hinanden med hensyn til anvendelsesområde og genstand. Ikkelovgivningsmæssige retningslinjer (løsningsmodel 2) kunne bidrage til at afklare den nuværende procedure og forpligtelser, der følger heraf, men kan ikke ændre udformningen af den nuværende procedure og gøre denne mere effektiv og virksomhedsfuld. Et lovgivningsinitiativ kunne omfatte flere løsningsmodeller. Det kunne have til formål at øge

effektiviteten, indholdet og kvaliteten af meddelelsesproceduren, indføre en forpligtelse til at anmelde udkast til retsakter, hvilket gør systemet gennemskueligt, præcisere skridt og opgaver i proceduren og forbedre kvaliteten af de oplysninger, der indgives i forbindelse med en meddelelse (løsningsmodel 3). For at gøre det mere effektivt og relevant kunne meddelelsespligten også udvides til at omfatte vigtige reguleringsmæssige krav, som falder ind under tjenesteydelsesdirektivet, men ikke den eksisterende meddelelsespligt (løsningsmodel 4). Og det kunne derudover omfatte instrumenter, der styrker medlemsstaternes overholdelse af meddelelsespligten gennem en præcisering af de retlige konsekvenser ved manglende meddelelse — der findes to undermodeller i den forbindelse (model 5a & 5b).

Den foretrukne model er en kombination af model 3, 4 og 5a. Det ville være den bedste måde at håndtere de konstaterede mangler på og vil indføre en effektiv og virkningsfuld meddelelsesprocedure med kun en beskedent stigning i de administrative omkostninger for de nationale myndigheder og Kommissionen.

Hvem støtter hvilken løsning?

Basisscenariet (løsningsmodel 1) er blevet forkastet af næsten alle interesserede parter, som i stedet finder, at det er nødvendigt med tiltag på EU-plan for at forbedre den nuværende meddelelsespligt. Løsningsmodel 2 har fået begrænset støtte, da de interesserede parter foretrækker en mere omfattende reform af den nuværende procedure, hvilket kræver en retsakt. De interesserede parter udtrykker tilfredshed med de foranstaltninger, der indgår i løsningsmodel 3, men anser dem ikke for tilstrækkelige og foretrækker, at anvendelsesområdet for meddelelsespligten tilpasses bedre til kravene i tjenesteydelsesdirektivet. De interesserede parter støtter klarere retlige konsekvenser ved manglende meddelelse.

C. Den foretrukne løsnings indvirkninger

Hvilke fordele giver den foretrukne løsning?

Den foretrukne løsningsmodel vil gøre den nuværende meddelelsesprocedure til et effektivt redskab, der kan forbedre anvendelsen af tjenesteydelsesdirektivet, hvilket fører til mere konkurrencedygtige og integrerede EU-markeder for tjenesteydelser. Den reviderede procedure vil forhindre indførelsen af uberettigede eller uforholdsmæssige reguleringsmæssige foranstaltninger, som ikke er i overensstemmelse med tjenesteydelsesdirektivet. Det vil ske ved at øge meddelelsesprocedurens effektivitet, forbedre kvaliteten og indholdet af de afgivne meddelelser, tilpasse meddelelsespligten, så den er mere i overensstemmelse med tjenesteydelsesdirektivets anvendelsesområde og forbedre overholdelsen af meddelelsespligterne.

Hvilke omkostninger indebærer den foretrukne løsning?

Den foretrukne løsningsmodel vil føre til en vis stigning i de administrative omkostninger for de nationale myndigheder og Kommissionen som følge af den større mængde lovgivningsmæssige foranstaltninger, der skal meddeles, idet meddelelsespligten for retsakter på udkaststadiet kræver nye meddelelser i tilfælde af væsentlige ændringer til det meddelte lovudkast, og gennemsigtighed for de interesserede parter. På samme tid og som følge af en bedre overholdelse af nationale reguleringsmæssige foranstaltninger i forhold til tjenesteydelsesdirektivet vil antallet af retlige håndhævelsesforanstaltninger over for medlemsstaterne falde, hvilket vil nedbringe de administrative omkostninger, der er forbundet med sådanne foranstaltninger.

Hvordan vil virksomhederne, herunder SMV'er og mikrovirksomheder, blive påvirket?

Den foretrukne løsningsmodel medfører ikke forpligtelser for virksomhederne og vil derfor ikke indebære administrative omkostninger. Virksomhederne vil dog drage fordel af færre

uberettigede eller uforholdsmæssige reguleringsmæssige hindringer, der hæmmer etableringen af tjenesteydere og levering af tjenesteydelser på tværs af grænserne. Gennemsigtighed i forbindelse med meddelelser vil betyde, at virksomhederne har flere oplysninger om nye eller ændrede reguleringsmæssige krav og mulighed for at fremsætte bemærkninger til udkast til foranstaltninger.

Vil der være store virkninger for de nationale budgetter og myndigheder?

Nej.

Vil der være andre væsentlige virkninger?

Nej.

D. Opfølgning

Hvornår vil politikken blive revideret?

Der planlægges en rapport om anvendelsen af den reviderede meddelelsesprocedure hvert tredje år.